

לחיות במלכות אלוהים

מבוא לאמונה הקתולית

שיעור 19 : משיחת החולים

”אני ה' רופאך”

1. באמצעות המשיחה המקודשת של החולים ותפילת הכוהנים הכנסייה כולה מפקידה את החולים בידי האדון, על מנת שיקים אותם ויושיע אותם.	קכ"ק 1499
2. החולי והסבל הם מהבעיות הקשות ביותר של המין האנושי. כשאדם חולה הוא חווה על בשרו את כוחו המועט ואת חוסר היכולת שלו. דבר זה יכול להוביל לייסורים ולייאוש, ואפילו למרד באלוהים. אך זה יכול גם לגרום לאדם להיות בוגר יותר, ועשוי לעזור לו להבחין בדברים החשובים באמת בחייו. לעתים קרובות החולי גורם לאדם לחפש את אלוהים ולשוב אליו.	קכ"ק 1501–1500
האדם החולה לפני אלוהים	
3. בתנ"ך האדם החולה זעק בחוליו אל אלוהים, שליט החיים והמוות, והתחנן אליו לרפואה. החולי היה אמצעי לחזרה בתשובה; סליחה מאת אלוהים היא תחילת הריפוי.	קכ"ק 1502 ישע' לח 1–5
4. החולי קשור בצורה מסתורית לחטא ולרוע. נאמנות לאלוהים על פי מצוותיו מחזירה אדם לקדמותו.	שמות טו 26, במד' כא 9 תהלי' לח 1–5, איוב
5. ישעיה הנביא רומז לכך שבסבל יכולה להיות כפרה על חטאי אחרים. אלוהים יביא יום שבו יסלח על כל חטא וירפא כל מחלה.	ישע' נג 11, לג 24
6. חמלתו של המשיח כלפי החולים והחולים הרבים שריפא הם סימן לכך ש"אלהים פקד את עמו" ושמלכות האלוהים קרובה.	קכ"ק 1503
7. פעמים רבות ביקש ישוע מהחולים להאמין. הוא השתמש בסימנים כדי לרפא: רוק וסמיכת ידיים, בוץ ורחיצה. החולים ניסו לגעת בו "כי גבורה יצאה ממנו ורפאה את הכל". בתקדישים ישוע ממשיך לגעת בנו על מנת לרפא אותנו.	קכ"ק 1504
8. ישוע לא רק אפשר לחולים לגעת בו, אלא גם הפך את סבלם לסבלותיו שלו. הריפוי הגופני שביצע הכריז על ריפוי גדול יותר: ניצחון על החטא והמוות באמצעות הפסח שלו. על הצלב נשא המשיח את חטאי העולם – החולי הוא רק תוצאה שלהם. בייסוריו ובמותו המשיח נתן משמעות חדשה לסבל: יש ביכולתו לאחד אותנו איתו ועם כוח הישועה שבו.	קכ"ק 1505 ישע' נג 4
9. ישוע מזמין את תלמידיו ללכת אחריו ולשאת את צלבם. הוא מאפשר להם לקחת חלק בשליחות הרחמים והריפוי שלו. אך לא בכל התפילות יש ריפוי: הסבל הוא גם בעל כוח מושיע.	קכ"ק 1506 מתי ו 12–13
10. ישוע לא בא לעולם כדי לסלק ממנו את הסבל אלא כדי להעניק לו משמעות וכוח בישועה. סבל בעל כוח מושיע נותן לנו את הכבוד להשתתף בסבלות ישוע עבור הכנסייה. הסבל מטהר אותנו לכדי קדושה ומעצב אותנו להידמות למשיח באמצעות רוח הקודש – וגם מועיל ביותר לגוף המשיח.	קור"ב יב 9 קולי א 24
משיחת החולים	
11. טקס משיחת החולים הוא אחד משבעת התקדישים. התקדיש ניתן לאלה החולים מאוד, בכך שמושחים אותם בשמן על מצחם וידיהם, באמירת המילים האלה:	קכ"ק 1510–1513 יעק' ה 14–15

”ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם. [שם] אני מושיח אותך בשמן בשם האב והבן ורוח הקדוש. אמונתך תושיעך וה' יקים אותך; ואם חטאת – יסלח לך.” (קכ"ק 1513)

<p>12. התקדיש אינו מיועד רק לאלה הקרובים ממש למוות. בכל פעם שמאמין נעשה חולה ממש הוא יכול לקבל את משיחת החולים – ופעם נוספת אם חוליו נעשה גרוע יותר. התקדיש יכול להינתן גם לפני ניתוח רציני.</p>	<p>קכ"ק 1514–1515</p>
<p>13. רק כוהנים (ובישופים) מוסמכים להעניק את תקדיש משיחת החולים, אם כי כל מאמין יכול להניח ידיים ולהתפלל עבור הריפוי של אחרים.</p>	<p>קכ"ק 1516, מרק' טז 18</p>
<p>14. אופן נתינת התקדיש : ניתן להעניק את משיחת החולים בזמן סעודת האדון או אחרי תקדיש הפיוס. לפני התקדיש יש לפתוח בחרטה ובליטורגיה של דבר האלוהים. מילות המשיח מעוררות את האמונה של החולה לבקש מהאדון את כוח רוחו.</p>	<p>קכ"ק 1517–1519</p>
<p>15. האלמנטים העיקריים של התקדיש :</p> <p>א. הכוהנים מניחים ידיהם בשקט על החולה</p> <p>ב. הם מתפללים עבורו באמונת הכנסייה</p> <p>ג. הם מושחים אותו בשמן מבורך – רצוי שייעשה על ידי בישוף</p>	
<p>16. השפעות התקדיש :</p> <p>א. איחוד החולה עם סבלות המשיח</p> <p>ב. חיזוק, שלום ועידוד לשאת את החולי או הזקנה</p> <p>ג. סליחת חטאים, אם לא הייתה אפשרות לקבל אותה באמצעות תקדיש הפיוס</p> <p>ד. החזרת הבריאות, אם זו תביא לישועת הנשמה</p> <p>ה. הכנה לקראת המעבר לחיי הנצח</p>	<p>קכ"ק 1520–1523, 1532</p>
<p>17. הוויאטיקום הוא סעודת האדון האחרונה – זרע חיי הנצח וכוח התחייה, ועתה התקדיש של המעבר מהמוות לחיים, מהעולם הזה אל האב. הווידוי, משיחת החולים וסעודת האדון כוויאטיקום הם "התקדישים שמכינים אותנו למולדת השמימית שלנו" ומשלימים את מסענו הארצי.</p>	<p>קכ"ק 1524–1525</p>

שאלות לדיון

1. במה שונה תפיסת הנצרות את הסבל מהדרך שבה תופסת אותה התרבות שבה אנו חיים?
2. כיצד משתמשים סבלות המשיח ומותו בחטא ובחולי כאמצעי לישועה?
3. מדוע ריפא ישוע כל כך הרבה חולים בהיותו בארץ?
4. האם הסבל הוא תוצאת החטא?
5. כיצד נותן הסבל בעל הכוח המושיע משמעות לחיינו היומיומיים? האם אנחנו מצפים יותר מדי (או פחות מדי?) לריפוי גופני באמצעות תפילותינו? האם חשת פעם בנוכחותו של אלוהים בזמן סבל?